

Ak, ingen mennesker, nej ingen dyr
(Fætter-jeremiade)

Melodi: Valdemar Schjødt 1853

Tekst: Erik Bøgh 1853

1. Ak, ingen mennesker, nej, ingen dyr
på vor velsignede klode
træller som jeg ulyksalige fyr;
jeg er aldeles marode!
Skønt jeg først går i mit nittende år,
livet mig plager og trætter;
thi fra min fødsel var skæbnen mig hård:
Jeg kom til verden som fætter.
2. Jeg har kusiner - en græsselig flok!
ingen kan have en større.
To eller tre var mig flere end nok
tænk: jeg har henimod fyrre!
Fire Luiser, fem Liser og tre
Juller og Janer og Jetter
råber, så snart jeg blot lader mig se:
"Fætter!" og "Fætter!" og "Fætter!"
3. Der skal jeg hjælpe og dér give råd,
dér skrive op og beregne,
der holde silke og der købe tråd,
dér er et mønster at tegne.
Dér skal jeg hente - jeg véd ikke hvem
dér skal jeg synge duetter,
dér låne bøger og dér følge hjem;
thi overalt er jeg fætter!
4. Nu skal jeg fare alverden omkring
først skal jeg ud på Glaciet -
derpå til Mitchel og derpå til Bing,
derpå til Kalkbrænderiet.
Så til fru Jensen på Amagerbro,
så til Nyhavn og - Potz Wetter!
jeg skal til jernbanen før klokken to!
Ak, jeg elendige fætter!
5. Mig har de ret til at sende afsted,
når og hvorhen det forlanges;
mig stakkels skrog koketterer de med,
hver gang en anden skal fanges.
Trøster i nød og reserve på bal,
postbud for ømme billetter -
Jeg går i hundene, dersom jeg skal
endnu et år være fætter!

*Erik Nicolai Bøgh (17.6.1822 - 17.8.1899),
Valdemar Johannes Ludvig Schjøtt (8.8.1826 - 13.4.1915)*

<http://www.erlingmusic.dk/>